

РЕШЕНИЕ

№ 546

гр. Русе, 25.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на десети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивайло Ас. Йорданов

при участието на секретаря Радостина Ил. Станчева
като разгледа докладваното от Ивайло Ас. Йорданов Административно наказателно дело № 20234520200935 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на В. Б. А., чрез адв. В. В. – РАК, депозирана против наказателно постановление № 23-3393-000239/26.04.2023г., издадено от ВПД Началник Второ РУ при ОДМВР – Русе, с което на жалбоподателя, на основание чл. 175, ал. 5 ЗДвП са наложени административни наказания „Глоба“ в размер на 1000 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от три месеца, за нарушение по чл. 6, т. 2 ЗДвП.

С жалбата се ангажират твърдения, че наказателното постановление е незаконосъобразно и постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и се моли за неговата отмяна. Оспорва се фактическата обстановка, посочена в обжалваното наказателно постановление. Инвокират се доводи, че жалбоподателят е изпълнил разпореждането на полицейския орган, да не управлява автомобила по бул. „България“ в посока кръговото, тъй като е продължил движението си по локалния път на бул. „България“, който започва след полицейския пост и не е стигнал до протеста.

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа депозираната жалба. В хода и по реда на съдебните

прения излага подробни съображения, че локалното платно не е част от бул. „България“, а съгласно заповедта и планът се преустановява автомобилния трафик по бул. „България“, като не е посочено, че това касае и локалното платно, което не е част от булеварда и никъде в АУАН и НП не е посочено, че жалбоподателят всъщност е тръгнал по локалното платно и не е налице неизпълнение на разпореждане, тъй като жалбоподателят не е продължил движението си в посока ГКПП – Дунав мост, където е било кръговото, а се е отклонил като в случая е налице неправомерно разпореждане, което не кореспондира с това, което е посочено в заповедта и в плана за действие на полицейските служители.

Административнонаказващият орган, чрез процесуалния си представител, счита обжалваното наказателно постановление за правилно и законосъобразно. В подкрепа на тази си тези релевира доводи, че от събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства безспорно е установена изложената в обжалваното наказателно постановление фактическа обстановка. Моли се да бъде постановено решение, с което да бъде потвърдено наказателното постановление. Претендират се разноси.

Районна прокуратура - Русе, редовно призована, не изпраща представител.

Жалбата изхожда от лице, притежаващо активна процесуална легитимация, доколкото същото е адресат на издаденото наказателно постановление. Депозирана е в преклузивния срок за обжалване, касае подлежащо на обжалване наказателно постановление, поради и което се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество досежно нейната основателност.

Съдът, след като обсъди ангажираните от страните фактически и правни доводи, прецени събраните по делото доказателства, и извърши служебна проверка на обжалваното наказателно постановление, съгласно изискванията на чл. 314 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

- Административнонаказателното производство е започнало със съставянето на АУАН бл. № 478070 от 07.04.2023г. против жалбоподателя, за

това, че на 07.04.2023г., около 11,30 часа, в град Русе, бул. „България“ до № 300, жалбоподателят като водач на лек автомобил „Ланд Ровер“, модел „Фриландер 2“, с рег. № *****, собственост на „Ведар“ ООД, е отказал да изпълни предписание на органите за контрол и регулиране на движението при въведена временна организация на движението или временна забрана за движение, като на жалбоподателя му е било разпоредено да преустанови движението си по бул. „България“ посока град Силистра, тъй като се е провеждал протест на земеделски производители, като същият не е изпълнил разпореждането и е продължил движението си посока ГКПП Дунав мост (град Силистра), които факти са субсумирани от актосъставителя като нарушение по чл. 6, т. 2 ЗДвП.

АУАН бил подписан от жалбоподателя с отразяване, че има възражения. Такива не били депозирани в срока и по реда на чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено и оспореното наказателно постановление, с фактическо описание, че на 07.04.2023г., около 11,30 часа, в град Русе, бул. „България“ до № 300, жалбоподателят като водач на лек автомобил „Ланд Ровер“, модел „Фриландер 2“, с рег. № ***** е отказал да изпълни разпореждане на органите за контрол при въведена от тях временна организация на движението в района на ГКПП Дунав мост, във връзка с провеждания там протест от страна на националното сдружение на земеделските производители, като на жалбоподателят е било разпоредено да преустанови движението си по бул. „България“ в посока град Силистра, с цел да не попречи на провеждането на протеста и да не застраши някои от участниците в него, но същият е отказал да изпълни разпореждането, като е продължил движението си с управляваното от него МПС по бул. „България“ в посока провеждане на протеста и правна квалификация като нарушение по чл. 6, т. 2 ЗДвП, като за това нарушение, на жалбоподателя, на основание чл. 175, ал. 5 ЗДвП са наложени административни наказания „Глоба“ в размер на 1000 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца.

Посочената фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена, въз основа на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства, приобщени посредством показанията на актосъставителя Н. Ц. Н. и свидетеля О. Е. С., както и писмени доказателства и писмените доказателствени средства, прочетени и приобщени по реда на чл.

283 НПК, приложим на основание чл. 84 ЗАНН.

Не са налице противоречия в информационните изявления, съдържащи се в приобщената по делото доказателствена съвкупност, досежно приетите за осъществили се факти, включени в предмета на доказване по чл. 102 НПК, което да налага, съгласно разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, съдът да излага подробни мотиви, кои доказателства кредитира и кои отхвърля.

Както от показанията на актосъставителя, така и от показанията на разпитания свидетел безспорно се установява и доказва, че на жалбоподателя е било издадено устно разпореждане на орган за контрол и регулиране на движението във връзка с въведена временна организация на движението, да преустанови движението си по бул. „България“ в посока ГКПП „Дунав мост“ като направи обратен завой, което разпореждане жалбоподателят не е изпълнил, а е продължил движението си по бул. „България“ след което се е отклонил в локалното пътно платно и е продължил в посока ГКПП „Дунав мост“.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът намира, че следва да бъдат изведени следните изводи:

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Актът и наказателното постановление са съставени при спазване императивните изисквания на ЗАНН. Същите съдържат всички необходими за тяхната редовност от формална страна реквизити, визирани в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. В акта за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено оспореното наказателно постановление, а така също и в самото наказателно постановление, са отразени датата, мястото часът на нарушението. Същото е описано подробно, както в акта, така и в издаденото въз основа на него НП и в същите са намерили отражение всички обективни признаци на състава на нарушението, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя, а така също и конкретната законова разпоредба, под която са субсумирани фактите, установени от наказващия орган и санкционната норма, въз основа на която е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност. Не е налице противоречие между приетите за установени факти, нормата под която същите са субсумирани и санкционната разпоредба, въз основа на която е ангажирана отговорността на наказаното лице.

Съгласно разпоредбата на чл. 348, ал. 3 НПК, приложима на основание чл. 335, ал. 2, вр. чл. 84 ЗАНН, нарушението на процесуалните правила е съществено, когато е довело до ограничаване на процесуалните права на страните.

В настоящия случай, при съставянето на АУАН и издаването на НП не е допуснато нарушение на процесуалните правила, което да е ограничило правата на жалбоподателя да разбере, за какво конкретно нарушение е ангажирана неговата отговорност, за да може пълноценно да реализира на правото си на защита, както по фактите, така и по правото и не са били ограничени по никакъв начин, процесуалните права на санкционираното лице, за да бъде прието, че наказателното постановление е издадено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

По изложените мотиви неоснователни се явяват твърденията в жалбата, касаещи допуснати съществени процесуални нарушения в хода на протеклото административнонаказателно производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, т. 2 ЗДвП, участниците в движението, какъвто именно участник е жалбоподателя, съгласно легалната дефиниция, съдържаща се в § 6, т. 28 от ДР на ЗДвП, са длъжни да изпълняват разпорежданията на лицата, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, независимо от светлинните сигнали, пътните знаци, маркировката на пътя и правилата за движение.

Разпореждането до жалбоподателя, в качеството му на водач на лек автомобил, е било издадено от компетентен орган – старши полицаи при Второ РУ при ОДМВР – Русе, при и по повод изпълнение на служебните му задължения във връзка с контрол на движението по пътищата, съгласно Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. относно определяне на служби за контрол по ЗДвП и определяне на длъжностни лица от МВР да издават фишове за налагане на глоби, да съставят актове за установяване на административни нарушения, да издават наказателни постановления, да използват технически средства и системи за измервания и контрол и да осъществяват контролна дейност по ЗДвП и е издадено във връзка с утвърден план, относно провеждането на охранително мероприятие по охрана на масова обществена проява „Защита на поминъка на българските зърнопроизводители“ и касае дейност по контрол на движението по пътищата. Разпореждането е издадено в устна форма, възприето е от водача, като на същия изрично е предписано

поведението, което следва да предприеме – да не продължава движението си по бул. „България“ в посока ГКПП „Дунав мост“, а да направи обратен завой, на указаното от полицейския служител място, но въпреки това, жалбоподателят не е изпълнил даденото му разпореждане, продължил е движението си по бул. „България“, след което е навлязъл в локалното пътно платно и е продължил движението си по него в посока ГКПП „Дунав мост“.

Видно от представения и приложен по делото план, с който е въведена временната организация на движението, който е във връзка с постъпило уведомление в Община Русе, проявата, във връзка с която е създадена организацията на движението е следвало да се проведе на 07.04.2023г. от 10,00 часа до 16,00 часа, с маршрут: сборен пункт бул. „България“ № 310 (паркинг „Пинк“), кръгово кръстовище на „Безмитна зона“ по бул. „България“ до РЗПБЗН 2 и обратно до кръгово кръстовище на „Безмитна зона“ и съгласно раздел V, т. 10 от плана, на автонаряд на ГООР от Второ РУ – Русе е било възложено при необходимост да спират автомобилния трафик по бул. „България“ в района на РЗПБЗН 2 посока ГКПП „Дунав мост“.

Именно в изпълнение на тези свои задължения е било издадено и разпореждането до жалбоподателя.

От субективна страна нарушението е извършено при форма на вината пряк умисъл. В съзнанието на нарушителя са намерили отражение всички обективни елементи на състава на нарушението, а именно че е издадено устно полицейско разпореждане, че същото изхожда от орган на власт – полицейски служител, в кръга на неговите правомощия и въпреки това във волево отношение, жалбоподателят пряко е целял настъпването на последиците от своето деяние, касаещи неизпълнението на така издаденото му разпореждане.

Настоящия съдебен състав намира за неоснователни доводите на процесуалния представител на жалбоподателя, че в случая не е налице неизпълнение на полицейско разпореждане, във връзка с въведена организация на движението, тъй като жалбоподателят не се е движил по бул. „България“, а по локалното платно в посока ГКПП „Дунав мост“.

На жалбоподателя изрично е разпоредено, какво точно действие следва да извърши и продължавайки движението си в посока ГКПП „Дунав мост“, макар и по локалното пътно платно, което преминава през място,

посочено в уведомлението на Община Русе - бул. „България“ № 310 (паркинг „Пинк“), същият е осъществил състава на нарушението, за което е ангажирана неговата отговорност.

В настоящото производство, съдът е лишен от възможността, по пътя на инцидентния съдебен контрол, да се произнася във връзка със законосъобразността на издаденото полицейско разпореждане, а предмет на делото е, изпълнението на същото

По гореизложените мотиви, съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя, че не е осъществил състава на нарушението по чл. 6, т. 2 ЗДвП, за което е ангажирана неговата отговорност.

Правилно е издирена и приложена, и санкционната разпоредба на чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП, съгласно която, се наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от три месеца и с глоба от 1000 лв. водач, който откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението при въведена временна организация на движението или временна забрана за движение.

Не се касае за „явно маловажен случай“, съгласно легалната дефиниция на § 1, т. 5 от ДР на ЗАНН, а приложението на чл. 28 ЗАНН е изключено от разпоредбата на чл. 189з ЗДвП.

По изложените мотиви, съдът намира, ангажираните с жалбата и поддържани в хода по същество доводи са неоснователни, а наказателното постановление като правилно и законосъобразно и при липса на основания за неговата отмяна или изменение следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото в полза на наказващия орган, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 5 ЗАНН, във вр. с [чл. 37 от ЗПП](#), във вр. с [чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ](#), във вр. с [чл. 143 от АПК](#) следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв., съгласно представения списък.

По гореизложените мотиви и на основание чл. 63, ал. 2, т. 4, вр. ал. 7, т. 2, вр. чл. 58д, т. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-3393-000239/26.04.2023г., издадено от ВПД Началник Второ РУ при ОДМВР –

Русе, с което на **В. Б. А.**, ЕГН: *****, с адрес *****, на основание чл. 175, ал. 5 ЗДвП са наложени административни наказания „ГЛОБА“ в размер на **1000 (хиляда) лева** и „**ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВО ДА УПРАВЛЯВА МПС**“ за срок от **ТРИ МЕСЕЦА**, за нарушение по чл. 6, т. 2 ЗДвП.

ОСЪЖДА В. Б. А., ЕГН: *****, с адрес ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на **ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – РУСЕ**, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 5 ЗАНН, във вр. с [чл. 37 от ЗПП](#), във вр. с [чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ](#), във вр. с [чл. 143 АПК](#), сумата в размер на **150 (сто и петдесет) лева**, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Русе в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Русе: _____